

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 119-1912)

Originalt emne

Belysningsvæsen

Belysningsvæsen/Elektricitetsværket (Anlæg og Drift)

Uddrag fra byrådsmødet den 9. maj 1912 - side 1

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 119-1912)

Indstilling fra Udvalget for Belysningsvæsenet om efter afholdt Licitation at overdrage forskellige Byggearbejder ved Udvidelsen af Elektricitetsværket saaledes:

Murer og Stenhuggerarbejdet: Rasmussen & Buhi for 27805 Kr. Tømrerarbejdet: A. P. Skorstensgaard for 3790 Kr. Snedkerarbejdet: N. C. Christensen for 2138 Kr. Malerarbejdet: Frederiksen & Thykjær for 870 Kr. Blikkenslagerarbejdet: Rasmus Hinge for 2600 Kr. Glarmesterarbejdet: S. L. Aarslev for 250 Kr.

Formanden forelagde Indstillingen.

Clemensen fandt det urigtigt at overdrage Snedkerarbejdet til en Tømrer, saaledes som foreslaaet i Indstillingen. Vel var Snedkerarbejde og Tømrerarbejde ved Bygninger beslægtet, men Taleren troede dog nok, at Snedkerarbejdet blev bedre udført af en Snedker end af en Tømrer. Da Forskellen mellem det laveste og det næstlaveste Bud, som var indgivet af Snedkermester M. Christensen, kun var knap 150 Kr., skulde han derfor foreslaa, at næstlaveste Tilbud blev antaget.

Samuelson troede ikke, at Udvalget liavde noget imod at følge Hr. Clemensens Forslag. Det maatte dog bemærkes, at Direktøren efter Konference med Tømrermester Christensen havde erklæret, at der intet var til Hinder for, at denne fik Arbejdet.

Mousten syntes, man skulde antage det laveste Tilbud. Enten Tømreren eller Snedkeren fik Arbejdet, blev dette vel udført paa Savværket.

J. C. Petersen hævdede, at Forholdet vilde have været et ganske andet, hvis Tømreren havde givet samlet Tilbud paa Snedker- og Tømrerarbejdet, og at det vilde være urigtigt at give en Tømrer Snedkerarbejdet, naar dette var udbudt for sig. Vel blev de enkelte Dele lavet paa Høvleværket, men det var dog Mesteren, der skulde foretage Samlingen og Opstillingen.

Simonsen forekom det, at Spørgsmaalet nærmest drejede sig om, hvorvidt Byraadet skulde blande sig ind i Konkurrencen mellem Tømrerne og Snedkerne. Der var ingen Tvivl om, at en Tømrer efter Næringsloven havde Ret til at udføre dette Arbejde, og da det kunde ventes, at Prisforskellen i Fremtiden vilde blive større, hvis Byraadet nu fastslog, at en Tømrer ikke maatte faa Bygnings-snedkerarbejde, vilde Taleren finde det betænkeligt ikke at antage det laveste Tilbud, uagtet det var fra en Tømrer.

Christensen havde intet imod, at det næstlaveste Tilbud blev antaget, da Prisforskellen ikke var større, og naar man mente, at Arbejdet blev bedre udført af en Snedker end af en Tømrer. Havde Prisforskellen været større, vilde Taleren have holdt paa, at det laveste Tilbud blev modtaget, enten det var fra en Tømrer eller en Snedker.

Magnus Nielsen syntes ikke, at Byraadet skulde bidrage til, at de forskellige Fag gik hinanden i Næringen, naar Prisforskellen ikke var større end i dette Tilfælde, og henstillede derfor at antage næstlaveste Tilbud. Det var beklageligt, at Fagene saaledes kunde paatage sig andre Fags Arbejde, selv om Næringsloven maaske gav Adgang dertil.

Formanden bemærkede, at det, at en Tømrer gav Tilbud paa Snedkerarbejde i og for sig intet havde med Næringsloven at gøre, da enhver havde Ret til at byde som Entreprenør. Hvis Tømreren derimod selv udførte Snedkerarbejde, kunde han komme i Strid med Næringsloven.

Indstillingen vedtoges, dog saaledes at Snedkerarbejdet overdroges Snedkermester M. Christensen for 2285 Kr.